

[Morten Lange.]

hovedsynspunkt er stadig det, at når et stof kan bruges til at slå et eller andet ihjel med, det være sig svampesygdomme eller bladlus, så er der risiko forbundet med dets anvendelse, og det har vi været klar over altid; men jeg er helt sikker på, at vi nu har større forudsætninger for at forfølge denne sag, og jeg håber, det bliver gjort.

Et andet væsentligt synspunkt, som også er blevet støttet i det, der er blevet sagt — i hvert fald til dels — og jeg tror, det bliver vigtigere fremover, det er dette, at sprøjtning i øjeblikket foregår op til lige nøjagtig kanten af rentabilitet, og på lidt længere sigt vil man nok have tilbøjelighed til at komme væk derfra ud fra de mange andre synspunkter, der kan anlægges.

Det ærede medlem hr. Mose Hansen ønskede, at de produktionsmæssige interesser skulle drages ind i den undersøgelse, som vi har foreslået; det mener jeg ikke. Lad os nu se, hvad undersøgelsen fører til af referater, så kan man bagefter foretage en afvejning; så er det, man må spørge de produktionsmæssige interesser, hvordan de har det, og den tid kommer også nok.

Det ærede medlem hr. Knud Thomsen forsvarede de udmærkede kemikaliefabrikker i USA; det ærede medlem forstod ikke, at meningen med det, jeg sagde, i virkeligheden var at sige noget pænt om de danske kemikaliefabrikker; det var sådan, det skulle forstås.

Endelig som slutreplik: jeg har den opfattelse som botaniker og studerende af utallige grøftekanter, at det er grusom sjældent, at nogen planter vandrer fra en grøftekant ind og leger ukrudt i en mark. Jeg tror ærlig talt, at man her kan spare sin Herbatox og lade grøftekanterne være. Derved vil der ikke ske nogen skade, men landet bliver kønnere af det, og det er jo et mål i sig selv.

Chr. Thomsen: Jeg har ikke mange bemærkninger at gøre. Det, jeg havde tænkt mig at sige, var faktisk det samme, som den forrige taler sagde i sin slutbemærkning, at floraen i vejgrøfterne og i markerne er ikke den samme. Jeg vil da ikke benægte, at der kan være en plet i en vejgrøft, det er fornuftigt at sprøjte. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at jeg ofte har gået langs

med en vejgrøft og set de vilde planter, senest i Vendsyssel engang nu i sommer, hvor jeg fandt en vejgrøft med usædvanlig mange ret sjældne vilde planter. Jeg tror, jeg gik en 700-800 m langs med markerne, både græsmarker og kornmarker, for at prøve at se, om de samme vilde planter fandtes i kanten af marken. Jeg fandt ikke et eneste eksemplar af samme arter. Derfor kan man normalt udmærket undlade at sprøjte vejgrøfter, vejbaneskrånninger og lignende.

Til det ærede medlem hr. Skræppenborg-Nielsen vil jeg gerne gøre et par bemærkninger. Den mørke, dystre tale, der blev holdt her, var efter min mening faktisk kun et resumé af Carsons bog „Det tavse forår“. Det meste kunne faktisk pilles ud af bogen. Der er én ting, jeg gerne vil anholde: det lyder noget anstrengt, når man vil forsøge i menneskehedens navn at stille det op sådan, at nu har man fået den idé, at nu skal alle de problemer undersøges, nu må man kræve en undersøgelse af hensyn til menneskeheden som helhed. Sådan ligger det jo ikke. Det er jo ikke sådan, at det er noget nyt, man har opdaget. Man er klar over problemet hele verden over. Hele verden over sidder der folk, som undersøger det problem. Om de forsøg kan forstærkes, er noget helt andet, men det er noget urimeligt at stille det op sådan, at der i dag ikke foretages noget på det område.

Mose Hansen: Det, som kalder mig op, er det ærede medlem hr. Morten Langes bemærkning om, at jeg ønskede jordbrugets interesser varetaget, eller at det skulle have lov til at være med i undersøgelserne. Det var på grund af det ærede medlem hr. Morten Langes udtalelse om, at folk udefra skulle have lov til at referere. Men de, som er mest kompetente til at referere, må være dem, som er nærmest ved virkningerne af disse midlers anvendelse.

Desuden var det ærede medlem hr. Morten Lange og nu til sidst det ærede medlem hr. Chr. Thomsen inde på grøfternes ukrudtsflora og dens vandring ind i markerne. Dér er det nu min erfaring at det er helt modsat. Jeg ved fra praksis, at i hvert fald de gule mælkebøtter vandrer fra vejkanterne ind i markerne; det ser man i mange